

Cotisațiunile, abonamentele și
ori-ce cereri relative la expediția
precum și costințele privitoare la
redacție, se trimit pe numele ca-
sierului GH. NICOLAU directo-
rului școlii de băieți No. 3 Piatra-N.

ABONAMENT : Învățătorii și
institutorii din alte județe precum
și persoanele care nu-s în corpul
didactic, vor plăti ca abonament
110f pe an
Abonamentul se va plăti înainte

REVISTA

SOCIETĂȚII CORPULUI DIDACTIC

DIN

JUDEȚUL NEMȚU

„PROPĂȘIREA”

APARE ODATA PE LUNA

Anul III. Piatra N. 15 August 1899 No. 12.

Necazul Cărții

(Urmare)

Alecsandrina. Cum, ce ași face ? Ași petrece, cum petrece verișora noastră Marița: ea mergo la baluri, la primblare, se gâtesce (cătră public) o! ! frumos se măi gâtesce: par'e'ăi una de cole din jurnalul de modă a mamei, (cătră Malvina) iacă ce face.

Eleonora (cum cu jale și indoelă). Veți că Moșul îi întră în toate voile.

Malvina. Dapoî tu ai uitat că *D-ra* dice că-i uricios și primejdios lucru ca o fată să se gândescă numai la

gătelî? (cătră public) ore de ce? Aşa't de frumos lucru să ai rochiî cu fioncurî şi pălării cu pone şi cu flori (arată la cap).

Alexandrina (ironic). Întrebă pe Eleonora, ea trebuie să scie, fiind că are de gând să se facă profesoră.

Malvina. (trăgînd de mânecă pe Eleonora) spune-mî tu!

Eleonora (mânişă). Ia fugi de-acî cu prostiile tale!!

Malvina. Ce prostii? frumos îţi şede! am să te spun la Domnişora, cât de frumos vorbeşti.

Eleonora şi Alexandrina (ciudose). Părătoreo!!!

Alexandrina (împingînd de spete pe Malvina). Haî! fugi de aici! Ce te tot îţi de noi?

Malvina. Aşa a a! să fug, să vî las? (bate 'n pumnî) iaca n'am gust! Da ce? ce vî fac eu? Aha a a! prostii? . . . (cătră Eleonora) Profesoră? . . . (cătră Alexandrina) gătelî şi baluri? . . . (face semn cu mâna). Da mai aşteptaţi olcă! (Eleonorei) tu profesoră? mai rabdă. De aceea îţi dă Domnişora de copiat până ce nu mai poţi? (Alexandrinei). Şi tu Duducă mare şi Inzorzonată . . . pe la plimbări şi baluri? . . . of! bine are să te mai prindă . . . par'că te ved! stăi olcă! (Le ameninţă cu degetul pe amîndouë) Lasă! lasă!! Vî spun eu la mama şi la Domnişora!

În timpul din urmă Domnişora se arată în fund şi vine încet înaintea fetelor).

Domnişora. Bravo! aşa vî jucaţi? V'am dat drumu să vî recreaţi şi voi vî luaţi la stadă? Am audit totul. Frumos!!

Tu, Malvină, te superî şi te înciudezî pe carte?

Da cine e de vină dacă nu bagi de samă? Vrei să rămâi prostă ca fata Mamei Mariei?

Tu, Eleonoră doresci să scapi de carte și să te faci profesoră? D'apoi cu lenea și cu o păcătoasă de învățătură abia frunzărită nu se face cine-va profesoră! Ferescă Dumnezeu ca elevele să'ți samene c'ar fi prost de tot!

Și tu, Alexandrina, vrei petreceri și găтели? Cređi ore că aceste-ți vor prinde bine și'ți vor da un mare proț în lume? Te înșeli. Gătelile sunt semn de un cap ușor și petrecerile peste măsură împrustesc pe om și-i strică sanatatea. De cât o pălărie galantă și încordelată pe cap, mai bine o învățătură sănătoasă și folositoare în cap.

Ce e pe deasupra place proștilor, ce e în capu și în mintea omului, aceste plac omênilor de samă.

Malvina. Deu, Domnișoră, eram.... nu știu cum.... dă.... *colțițele cele....* ș'apoi Elaonora mi-a făcut în ciudă spunându-mi de *cornițe*. Iartă-mă, Domnișoră, că am să fiu de acum înainte, cuminte și silitore.

Domnișora (netedind-o pe cap). Te iert, Malvino, dar să te silești și să bagi de samă. E pacat ca o fetiță dragălașă, ca tine, să fie leneșă și neascultătoare!

Eleonora. Domnișoră, și eu am să ascult și am să me silesc, te rog nu fii separată pe mine.

Malvina (cu mândrie) Veđi, Domnișoră, face și ea ca mine.... ș'apoi când eu le spun câte ceva, ele țin că vorbesc prostii (o amenință din cap pe Eleonora) hm!

Domnișora. Nu trebuie să ve stădiți, că e rușine ; tu trebuie să porți respect surorilor tale celor mai mari

(cătră Eleonora și Alexandrina) și voi s'o povățuiți de bine și s'o luați cu incetul.

(Eleonorei) te ert, Eleonoră, căci sunt sigură că prin silința și voință vei isbuti să ajungi profesoră, dacă ai dragoste de profesorat, însă iea sama bine, că profesoratul nu e ciubotărie, trebuie să-ți fie tare dragă cartea, să ai mare tragere de inimă, ca să poți fi bună dăscăliță. Alt-fel, Vai! do copilele ce-ți vor intra în mână ! !

Alexandrina. Domnișoră, da pe mino.... nu ești superată?

Domnișora. Ba pe tine sunt mai superată de cât pe toate: gustul de găteți este cel mai uricios și mai primejdios pentru o fată și cu deosebire pentru o fată de vrâsta ta.

Voi, copilele de ați, care peste câți-va ani o să fiți mari, trebuie nu numai ca se vă feriți de găteți, dar să căutați a combate și a lupta, la timpul vostru contra lucsului și a modei, care pe lângă că sunt nisece lucruri ușore apoi cer și mari cheltueli, cea ce este risipa și chiar de multe ori ruina casei. Voi trebuie să dați exemplu de simplitate, muncă și economie căci doar nu degeaba învețați carte și bieții părinți choltuesc și se jertfesc pentru voi.

Ce? crezi că prin găteți ai să te faci băgată în samă? Te înșeli. Omul face pe haină, nu haina pe om. Silesce-te a capata calități de acele, care câștigă și atrag stima, iar nu privirile. Meritul unui om, și mai cu samă al unei femei, constă nu în a fi privită, ci în a sci să se facă prețuită și respectată; iar *respec-*

tul și stima nu se dobândesc de cât prin: muncă, cinste și simplitate.

Malvina. Of! tare frumos mai ții, Domnișoră, am uitat și necazul codiților ascultându-te.

Domnișora (Sărută pe Malvina și apoi bate pe umăr pe Alexandrina). Ține minte vorbele mele. Ați are cine să te mustre, va veni însă timpul când nu va mai avea cine să te povățuiască (Alexandrina plânge). Plângi acum! lacrimile tale îmi dovedesc că m'ai priceput și ai să mă ascuți (o sărută), aceste lacrimi te vor scăpa de multe amaruri și primejdii în viață.

(Copilele se aruncă în gâtul D-șorei).

Haide, cântați un cântec să se înveselească Alexandrina ș'apoi să intrăm în clas, că mai avem o oră de învețat.

Copilele. da, să cântăm (câteși trele cântă).

Zulcia C. Isăcescu
născută Belcick

Din memorialul asupra conferințelor generale ale membrilor corpului didactic primar din județul Nemțu, ținute în Piatra N. de la 22—28 Aprilie 1899, sub președenția subscrisului în calitate de locuitor de Revisor-șeclear, atunci.

OCUPAȚIUNILE

I. Partea teoretică:

a. GEOGRAFIA

În primele 4 ședinți de dimineață, membrii cor-

pului didactic primar din acest judeţ s'au acupat cu revederea cunoştinţilor din geografia României, împărţindu-se materia ast-fel:

La 22 Aprilie, orele 8-9: despre *metodica acestui obiect*; apoi, până la orele 11, s'au vorbit despre *România din dreapta Olţului*: configuraţia, relieful solului şi apele, împărţirea administrativă (spunându-se amănunţit şi despre fie-ce judeţ), geografia economică şi istoricul.

La 23 Aprilie orele 8—9: aprobarea resumatului asupra metodicei, din ziua anterioară; apoi: *limpezirea noţiunilor de cartografe*, şi după lungi debateri s'au stabilit în ambele secţii următoarele: „*În clasa II şi prima hartă din oră ce clasă, să se desemneze cu ajutorul liniilor (meridiane, paralele);—în clasele înaintate, la repetirea unei comuni, judeţ, ţări, să se desemneze şi numai cu ajutorul punctelor de orientare; iar după aceste exerciţii în clasa ultimă, să se deprindă copiii a desemna chiar şi fără ajutorul acestor puncte.—Copiii se vor obicinui a desemna şi în format mare mare sau mare mic de cât originalul*”.

„*Învăţătorul se va servi de sirmă îndoită după forma hotarelor, a apelor curgătoare; oră de cartone tăiate după configuraţia părţii despre care va trata. El să arăte, *) să spună, şi să desemneze,—elevii să'l urmeze*”.

„*Deci, la predare se urmăreşte după: modul intuitiv direct şi indirect; metoda inductiv—sintetic la clasa II-a şi analitico—sintetic la celelalte clase. Forma întrebătoare, euristică şi arătătoare; din când în când şi cea narativă*”.

*) Nu se va uita arătarea şi pe harta murală.

Restul orelor până la 11 s'a vorbit despre *Romania dintre Olt și Milcov*, urmându-se ca în ziua întâi.

La 24 Aprilie: Romania Trans-Danubiană, ca în ziua precedentă și s'a revedut — pe cât a fost timp — din cele tratate în zilele trecute.

La 25 Aprilie: Romania dintre Milcov și Prut, tratându-se pe rând toate părțile, — distribuite tot ca în ziua I — și sintesa Romaniei: desemnându-se harta cu ape, munți etc. despărțindu-se în județe și chestionându-se în mod general.

b. COMPUNERILE

In ultimele 3 ședinți de dimineață:

La 26 Aprilie, orele 8—9 compozițiile, metodică în genere și felurile lor. — Copiere după dictare și despre felul cum trebuie să se urmeze la transformarea poeziilor în prosă. — De la 9—10: **Compoziții prin imitație și descrierea escursionilor, ființelor și lucrurilor.** — De la 10—11: **scrisori:** familiare, de politeță și de afaceri.

La 27 Aprilie orele 8—9: Chitanți, adevăriniță, dovadă, țidulă, și înscrisul—sinet, zdelcă, obligație și poliță (trată, cambio), etc.

De la 9—10 **Contractul.** — Zăpescul cu isvodul său — **petiția** (jalba—reclamația), adreso, rapoarte oficiale — și de la orele 10—11: **exerciții ortografice** în legătură cu corectarea caetelor.

La 28 Aprilie, orele 8—9 Corectarea în genere și corectarea acasă de către învețător; de la 9—10: Corectarea în clas, la tablă și prin

schimbarea caetelor; de la 10—11: replica generală a compunerilor și a corectării caetelor—

Și s'aū stabilit:

1. „O temă de compunere să se trateze în 3 ședinți de clas:

a). „Tratarea orală, când elevii își copiază punctele principale, la cari aū a răspunde în ședința următoare, numai oral.

b) Se scrie în clas acea temă, pe fața stîngă a caetului oficial, astfel: la marginea din stînga a aceleși fețe vor scrie punctele principale, cari se vor despărți prin o linie verticală, și în dreptul lor, cea ce aū învețat; scriind pe rînd — după ce se repetă rîspunsurile—pentru fie ce punct. —Se ieū caetele, de cîtră în vîfător, acasă, spre a le corecta.

c). „După convorbirea cu elevii asupra greșelelor, scriu tot în clas și tot acea temă, pe curat—fără a mai scrie punctele — pe fața din dreapta a aceluī caet“.

„Când se face compunerea prin imitație, atunci punctele scōse la o lecție din religie, etc. servesc pentru o temă la compunere, de scris în ședința a II-a“.

„La tratare, pentru școlele rurale, va presenta cîte un model de scrisōre, contract etc, gata, —îl va scrie pe tablă și din părțile lui va scōte punctele principale; iar la cele urbane, îl va presenta numai în ședința a 2-a și a 3-a, ca model“.

* * *

2. „Corectarea să se facă în caete pe loc, trăgînd o liniuță sub cuvîntul ori litera greșită și scriind cu cernelă roșă deasupra.

„Cîte o-dată, când se despune de timp, se trage numai liniuța —mai ales la elevii buni—și să discută cu ei, spre a se vede dacā greșelele de formă (ortografia și punctuația) au fost făcute din nesciința saū ne bagare de samă, atunci greșelele, în

„fie— ce rînd, se vor numerota de desubtul lor și se vor însem-
 „na— la marginea faței, acele numere curente, spre știință și
 „cercetare“.

„Pe caetele speciale se va trece tema pregătită oral — de o
 „dată pe curat și dacă într'un rînd ar fi numai câte o greșală
 „mult done; atunci curîntul orî litera greșită se pôte scrie corect
 „numai la margină deasupra numărului curent, care arată locul
 „unde se găsește cuvîntul orî litera greșită, care va fi liniat și
 „numerotat tot cu acel număr. Acesta, spre a'i deprinde și cu co-
 „rectarea mixtă“.

„La greșelele de fond (după schelet: unitățile metodice—și
 „sintaxa), se taie rîndul întreg tot-dea-una și se scrie de asupra
 —cum trebuie—“.

3. „Din corectarea în clas s'a primit: acea de
 la tablă și pe caete, de fie-care elev—sub condu-
 „cerea învățătorului — la temele uniforme din gra-
 „matică și aritmetică;—iar acea prin schimbarea caetelor
 „a fost combătută; de ore-ce practica a dovedit, că—mai
 „cu samă la școlile cu un șingur învățător — în timpul
 „schimbării caetelor se face șgomot—și unii elevi huiți pro-
 „testeză, că colegii lor mai slabi, li feștelesc caetele și nu
 „se pricep săcorecteze;—unii nu pot ceti scrisoarea altora —
 „prin primare: impiedică păstrarea disciplinei.

„Se pôte admite însă, ca unul bun să observe la corec-
 „tare și pe vecinul său mai slab, dacă se va pute pastra
 „liniștea.

4. „S'a mai admis, că la gramatică și aritmetică
 „se pot da teme mici de lucrat și acasă; iar la com-
 „puneri,— care sunt cele mai importante cunoșcinți, cu
 „care trebuie să rămână copilul în viață—nici-o-dată!

„Ele să se facă numai sub conducerea învă-
 „țătorului.

5) Pentru teme la gramatică (exerciții ortografice „mai ales), se scriu greșit pe tablă 4—5 propozițiuni ori frase. „Elevii le copiază pe caet de note spre a le lucra acasă „pe caet curat, după normele arătate la compunerii.—Lecția următoare— după convorbiri și citire greșită întocmai ca pe tablă, unde va fi scris așa cum au dictat „pe rând mai mulți elevi, după caetele lor — se corectează de unul pe tablă și de toți în caete; apoi tot pe „acel caet o scrie pe curat din nou“.

II. Partea practică

În orele de după amiază în fie ce zi, s'au ținut lecțiuni practice.

Cele stabilite punându-se în aplicare chiar în aceste conferinți, cu ocazia lecțiunilor de model, am rămas mulțumiți, vedând că pe aceste căi s'ar putea face corectarea ușoră, degrabă și cu mari folose.

Toți au notat aceste norme,—cu mare bună-voință— spre a le consulta la predare.

Toți membrii corpului didactic primar din acest județ au **propus a se reduce lucrările lunare ale caetului special**, ast-fel: *Cele 2 teme la clasa I, 6 la cl. II și 9 la cl. a III și a IV (divisiți la școlile rurale) din obiectele prevădute în instrucțiunile Ministeriale și cerute pe fie-care lună, să se facă numai la finele fie-cărui trimestru.*

S'au mai exprimat dorința de a li se acorda o diurnă, cu care se întimpine cheltueile în timpul cât țin conferințele generale.

La aceste conferințe a fost două secțiuni: în I-a condusă de subscrisul și a II-a de către Dl. *G. A. Cosmovici*, directorul școlii de băieți, No. 1 din Tg. Nemișu.

Iar secția lucrului manual a fost condusă de D-na *Zulnia C. Isăescu* la partea impletiturilor din pae, și de Dl. învățător *C. Ciupercă*, pentru cartonaj.

GH. NICOLĂU

Piatra N. în 6 Iulie 1899. Directorul școlii de băieți No. 3.

CUVÎNTAREA

Ținută la împărțirea premiilor elevilor și elevilor școlilor primare din Piatra N., la 25 Iunie 1899.

*Domnule Președinte,
Onorată adunare,*

La 25 Iunie, în fie care an—conform regulamentului administrațiunii interioare a școlilor primare urbane de ambe sexe—se încheie anulul școlar;—decî, și din anul școlar 1898-1899, astăzi este cea mai mare serbătoare școlară: *Solemnitatea încheierii încă a unor grupuri de lucrări pe vista câmpie a educațiunei și instrucțiunei fiilor și fiicelor cetățenilor Patriei noastre.*

Am și, cea mai mare serbătoare școlară, pentru că astăzi *dăscălii* are cea mai mare mulțumire sufletescă, că își vede rîdele seminților alese semănate în timp de 10 luni cu mare ghibăcio și cu muncă fără margini în țarina pregătita la voea împlinirii—înainte de a fi luată pe samă.—

Astăzi, *părintii* aștepta cu mare dor rezultatele obținute de fiii lor; — *socvata* (țara) și autoritățile în

drept, au ocazia a se încredința de rezultatele realizate de școli.—

Astă-di cel mai mare act, care e ca o oglindă magica a serbării e *incoronarea și împărțirea premiilor* elevelor și elevilor, cari s'au destins la învățatură și bună purtare (obiceiul păstrat din vechiu); când, bucuria unită cu mila ce simțim, mișcă inimile tuturor, vedând emoțiunea puternică arătată pe fețele celor cari primesc și cari nu primesc aceste onoruri și gândindu-se la cauzele ce au împedecat pe acei cari n'au putut reuși nici să promoveze.

* * *

Ca delegat al colegelor și colegilor din acest oraș—căror li aduc mulțumirile mele pentru încrederea ce au avut—voi expune mai înainte situațiunea fie-cărei școli:

ȘCOLELE	Elevii înscriși la începutul anului și până la examen.	Elevii prezenți la examen din cei regulați și neregulați.	Elevii promovați	Elevii cari n'au trecut clasa din cauză înscriși, fiecă au fost la examen și n'au reușit, fiecă n'au urmat regulatoarea abs. nereg.
Școla de fete No. 1	218	165	105	113
„ „ „ „ 2	156	131	84	72
„ „ „ „ 3	173	136	89	85
Școla de băieți No. 1	229	205	147	82
„ „ „ „ 2	285	244	180	64
„ „ „ „ 3	217	189	145	72
	1278	1070	750	487

În total, din 1278 copiii de ambe sexe înscriși în acest an la școlile din acest oraș, 487 cu cei cari n'au urmat regulat, n'au reușit a trece clasa.

* * *

Fiind că această serbare e cu privire numai la școlari și școli, mă voi încerca a mai adăuga și eu câteva cuvinte asupra cauzelor, cari s'au opus progresului acestor copii și a mijloacelor, prin cari s'ar putea ameliora sorta lor:

Se observă, că marea majoritate a acestora, cari n'au putut trece clasa —ba și acelor cari au trecut-o dar la limită, sunt copiii părinților fără de mijloce.

Atât la orașe, cât și la țară, sunt părinți saraci din diferite împrejurări, cari n'au de unde da copiilor nici hrana suficientă, și pe cât o dau e ca vai de ea; căci nu sunt obișnuiți a pune preț pe calitatea nutrimențului: băutura de alcool mai continuă încă a avea înțeitarea.

Maî sunt copii în negră mizerie: orfanî, de servitóre, orî cu părinți foarte saraci și nărăviți.

Copii acestora n'au nici masă, nici îmbrăcăminte, nici căsă și nici conducere, pentru că nu le au nici părinții lor.

Legea, îi obliga să urmeze la școlă!

Să vedem, în ce hal sunt acești copii?

a) Ei sunt bolnavicioși, imbecili, și mărginiți la minte, din cauza lipsei de hrană la care contribușce și lipsa de îmbrăcăminte—cele ce-I fac să nu pôtă urma nici regulat la școlă.

b) N'au nici o idee clară despre nimic din cele ce-i înconjură și nici exemple bune despre ce-i frumos, folositor și moral, ci numai deprinderi rele, deci lipsiți cu totul din casa părintească și de noțiunile pregătitoare educațiunii morale și intelectuale.

Imbecilitatea acestor copii — din cauza lipsei de hrană, nedesvoltarea judecăței și retele exemple din casa părintească, fac ca învățăturile bune ale școlii să-și găsoască loc în mintea lor și să se rețină cu cea mai mare greutate.

Unde mai poți că unii din acești părinți—nepricependu-se mai mult —când brațele copiilor încep a li fi cât de puțin folositoare—mai tornă și gaz peste foc: îndemnându-i să nu asculte și să se porțe reu, dără vor fi dați afară din școlă; In cât cu acești copii, ori cât de mare silință și muncă cu pricepere și-ar pune bietul dascal, rar și cu puținii din ei se pôte ajunge la un rezultat bunisor.

Iată cauzele care fac ca marea majoritate a acelor cari n'au reușit a trece clasa să fie elevi saraci și din acei promovați din ei să nu vedem de cât forte rar câte unul premiat.

Aceste ființi sunt nevinovate de starea lor—și de ore-ce statul are destule cheltueli, punându-ne la dispoziție școlii bine organizate, suntem nevoiți a recurge la societate pentru ameliorarea sôrtei lor.

* * *

Dascalii primari simțesc mai anter greul; de aceea colegii din țară au pornit munca pentru **Cantinele Școlare**, un excelent mijloc de a procura pentru o

sumă foarte mică—şi celor saraci gratuit— cel puţin o mâncare pe zi: caldă, suficientă şi substanţială; gândindu-se că prima condiţie a vieţii şi în acel-aşi timp a muncii productive e *hrana*. *O hrană bună şi îndeajuns împacă toate*: ea întăreşte fizicul, sporesce puterea, contribuie la formarea moralului şi dezvoltarea inteligenţei; deci cu acest mijloc, adică *hrana* bună la *cantine* — **primele cauze**: *starea bolnăvicioasă, şi mintea mărginită* se vor înlătura; căci se ştie că numai într'un corp sănătos este o minte sănătoasă şi în stare de a primi şi reţine învăţăturile şi sfaturile date.

Exemplul colegilor noştri l'am urmat şi noi, însă cu un îndoit scop; de aceea a trebuit să formăm o societate sub numele de „**Propăsirea**“ cu statute în regulă.

* * *

Scopul nostru nu vizază numai *cantinele*, ei—cu concursul *D-voastră*—reuşind a avea terenul bun-sănătos, dorim a avea şi ploie la vreme, ca seminţele ce vom arunca să dea rodele aşteptate.

Cum a arătat, excelent de bine, stimata noastră colegă, *D-na Zuluia C. Isăcescu*, în conferinţa *D-sale* ținută în folosul cantinelor şcolare din acest judeţ:

La noi în ale şcolilor totul s'au împrumutat din *Apus*, însă fără a se pune la dispoziţie şi mijlocele de cari se usează acolo mai bine de un veac.

În Franţa, Anglia, Germania, Elveţia, e.t.c. au fost din vremei şi sunt şcoli maternelle; unde se cresc copii mici (de la 3—4 ani) ai saracilor şi muncitorilor—ţinând locul mamelor bune, înlăturând părinţii ne apţi, lă-

sându-le brațele libere pentru muncă, în schimbul a câți-va bani pe zi; grădini de copii, unde sunt tranziți, conduși și îndrumați înțelepțesc de maistre și maștri apți; deprinzându-i prin jucării: să vadă, să observe, să vorbească, să pricepă, să simtă și să începă a lucra câte ceva; garantându-li creșterea, sanatatea, educația; asigurând succesul școlii primare, unde dascălii reușesc cu metodele și dau progrese atât la meșteșug cât și la partea științifică, pentru că să începe lucrul de la temelie și el n'are de cât a continua opera mai departe.

Industria cea maestrită a Franței și dorul invențiilor se datoresce școlilor primare, aședate pe bazele acestor instituții premergătoare. Te minunezi, cum un copil francez din nimic îți face un lucru atât de frumosel, în cât îți ispitesce purga; Ie când la noi, copii de cari au fost vorba, când vin la școlă nu pot închea nici două vorbe despre cel mai cunoscut lucru.

De aici reesă dreptatea că, dacă la noi nu se reușesc ast-fel în școlă primară—cu deosebire în ceea ce privește lucrul manual—nu e vina dascalului, ci a lipsei a acelor mijloce.

Cum am dis, *totul* nu putem aștepta de la stat.

În Apus, inițiativa particulară s'au ocupat și a contribuit pentru acele instituțiuni.

* * *

Dărnicia pe întrecutele, cu care Onor. public pietrên a răspuns la câte-va apeluri ale corpului didactic primar pentru sporirea fondului în folosul copiilor săraci—

care fond până în present se urcă la suma de 4,222.50 l. — ne a făcut să sperăm, că vom putea apuca și noi și pe aceste căi apusene, cea ce ne încurajeză a urmări și *al doilea scop al societății noastre*: **Grădinele de copii.**

Cantinele natural că ocupă primul loc în present; însă pe lângă ele, în județul nostru—mai întâiu la oraș—tindem ca cu timpul—și când societatea va dispune de fonduri disponibile — să se înființeze și *grădini de copii*, cari să garanteze și la noi educația poporului de jos, începând cu copilul de la 3—4 ani; ceea ce ar aduce garanția succesului și a școlilor noastre primare, cu totul lipsite în present de concursul în ceea ce privesce educația din casa părintescă.

* * *

Poate se va dice de unii: Tote aceste ajutoare să cer, ca să învețe toți copiii carte — și cum ea îi face să urmărească numai drumul spre budgetul țerei, cine va mai munci pământul și vor face cele-alte servicii brute atât de necesare la gospodării?

Cu drept cuvânt se puteau susține acestea, pentru că creșterea copiilor era lasată în voia întâmplării și în școla primară se înveță numai carte.—Astă-qi programa cuprinde noțiuni din tote cele necesare vieții practice: jocurile și cantocele recreative și întăritorei meșteșugul, economia și învățăturile morale ocupă primul loc, cartea a romas pe al doilea plan; apoi avem școli profesionale de tote breslele;—în cât, dacă *cantinele scolare* — aceste bine-venite instituțiuni — se vor înființa pretutindeni unde se va simți nevoie, de la cari

copiii săracului vor avea hrană bună și haine; asigurându-li cu chipul acesta buna stare a sănătății lor,— prima condiție a vieții producătoare — și frecventarea regulată la școală, și dacă—cu timpul—vom putea avea pe lângă ele și *grădini de copii* — al doilea scop al societății noastre—, atunci școlile primare vor fi **un focar** a cărei scumpe raze de lumină vor conduce pe fie-care copil la locul lui în societate; așa că lucrul lui să fie făcut cu pricepere și să aducă tuturor foloșele dorite.

* * *

De o cam dată, iată cum am putea păși pe acest drum: la cantinele școlare — pe lângă folosul ce aduce hrana — școlarii de ambe sexe vor putea face diurne, ajutând pe omul de serviciu: la bucătărie, punerea și strângerea de pe masă comună, la spălatul celor necesare, la cumpărat etc. și unde va fi grădină pentru verdețuri — mai ales la țară se vor deprinde la grădinărie, la păstrarea verdețurilor, etc.—La oraș—dacă vor fi cantine cu internat—până la grădinele de copii — a se da de către primării pe copiii găsiți ca să-i crească soția intendentului internatului, ajutată cu rîndul de elevele sărace. Ast-fel copiii s'ar deprinde de mici cu ori-ce soiū de ocupație onestă și nu li ar mai fi rușine de unele, după ce se lustruiesc puțin în școală.

Se înțelege că la tôte acestea s'ar avea în vedere mediul din care face parte și aptitudinea.

* * *

Școla, avēnd la dispoziție aceste instituții, ar da progrese strălucite.

Atunci, ar rămănea fără rezultat numai copiii mărginiți de la natură; iar între cei premiați și promovați s'ar vedea mulți și din cei saraci.—

S'ar putea constata chemarea naturală a fie căruia și n'am mai vedea pe unul cu talente la un meșteșug că îmbrățișeză altă carieră și viceversa.

Școlarii săraci de ambe sexe, cari ar rămănea numai cu cunoscințele capătate din școlele primare ar ajunge buni gospodari. Gospodinele ar sci cum să gătească—din puțin—o mâncare bună și la timp, și cum să-și crească copii; atât barbatul cât și femeea ar fi apti a-și economisi avutul și a-și conduce bine gospodăria lor; Iar acei care n'ar avea norocul ca să ajungă gospodari la casa lor, ar îmbrătoșa și ocupația de servitori și ast-fel familiile ar avea omeni credincioși, pricepuți și fără viciu în serviciul gospodăriei lor; ba și bonele la copii ar putea fi tot românce.

Cu un cuvânt atunci am pute dice, că cultura iș'a întins aripele ei bine făcătoare și în masa poporului de jos. Deci aceste instituții ar aduce însemnate folose și fie-cărei familii.

* * *

Reamintind pe scurt —cu ocazia acestei serbări școlare—scopul societății noastre și mijlocele do care ar avea nevoie, însulețiți de bine voitorul D-văstre concurs, nădăduim că vom putea continua opera începută, până vom ajunge la țelul dorit.

De aceea, aducom vii mulțumiri Onor. public pietrên pentru generositatea cu care a îmbrătoșat această instituție atât de umană; iar glasurile pornite din inimă

nevinovate ale copilaşilor săraci se ridică către *Ceriu*, cerând să ve trimită sănătate, fericire, mulţi ani, căci **Cine ajută pe săraci, pe D-zeu împrumută.**

Exprimăm cu adâncă recunoştiinţă mulţumire D-lor: Grigorie Gr. Isăcescu şi D. Corbu pentru frumoşele decoraţii oferite şcolărilor destinaţi.

D-deu să li deo bucuria ce o simţesc copiii când le primesc.

Să avem pildă pe Augustii Suverani ai ţerei noastre, cari zilnic ne dau exemple; înzestrând şcoli şi susţinând diferite instituţii culturale; de aceea înainte de a încheia solemnitatea să ne rugăm *Creatorului* pentru *Dinşii*, dicând :

Să trăească *M. M. L. L. regele şi regina României*
" " *A. A. L. L. principele Ferdinand şi*
principeasa Maria cu siii lor.

Să trăească generoasa Societate Pietrenă.

Gh. Nicolau

Directorul şcolii de băieţi No. 3
din Piatra N.

25 Iunie 1899

**Urmare la: măsurile necesare pentru a
preveni alcoolismul.**

Taxa minimă pe care o plătesc grădinele cu pruni, consumaţiunea rachiului de prune de drojdie comparate cu impozitele la care este supus alcoolul produs de industria mare, constituie un mare inconvenient din punctul de vedere igienic. Alcoolul sub toate formele sale este materia cea

care trebuie se fie supusă la impozite (cea mai imposibilă), și cu toate aceste trebuie ca să constatăm că bintura cea mai vătămătoare este cea care plătește cel mai mic impozit. Administrațiunea fiscală preferă modul actual de percepere a impozitului basat pe numărul hectarilor grădinei, fiind că este mai comod pentru ea, dar nu este nici un rezon de a menține starea actuală a lucrurilor. Noi dorim ca proprietarii aparatelor casnice cari fabrică rachiul de prune de drojdic să fie impuși la dări simțitoare.

Nu avem de făcut nici o obiecțiune asupra modului percepțiunii impozitelor în cea ce privește vinul, basat pe hectar. Hygiena nu are nici un interes de a provoca sporierea taxei vinului după cum nu are nici un interes ca berea să fie impusă în proporțiunii cari nu corespund cu cantitatea de alcool ce ea conține.

Din toate impozitele, acel care apasă asupra berei este de sigur cel mai puțin justificat! Am zis deja că toate băuturile alcoolice, fără deosebire, sunt obiecte de lux și că prin urmare și taxa fiscală precum și accisele comunale sunt nu se poate mai juste. Cu toate aceste nu este just ca băutura cea mai săracă în alcool se fie impusă mai mult de cât altele mai alcoolisate, și să nu se lovească cu o taxă succesivă de cât una singură din fabricațiunile spirituoase indigene. Impozitul asupra vinurilor fine străine sau indigene asupra vinurilor cari fermentează (champagne) asupra coniacurilor de prima calitate este relativ mai mic de cât acel care apasă asupra berei.

De curând s'aun propus din nou monopolul statului pentru rectificarea și vânzarea alcoolului și ca măsură budgetară și ca mijloc de luptă contra alcoolismului. Nu avem intenție de a critica partea budgetară a monopolului; nu îl

primim cu plăcere dacă numai poate da avantaje economice. Să lăsăm economiștilor, oamenilor competenți în materia financiară, grija de a studia chestiunea. Ei ne vor spune dacă avantajele monopolului sunt chiar acele promise de N. Alglave și alți apărători a acestui impozit nou. Este datorica lor de a examina toate conștiințele acestui sistem complicat de percepere și de a vedea dacă noi putem imita cu succes organizațiunea monopolului ast-fel precum există deja în Elveția, unde consumațiunea întrece cu mult producțiunea indigenă, și ast-fel cum o încearcă astăzi în unele gubernii din Rusia unde nu există grădini cu pruni și aparate pentru fabricațiunea rachiului de prune și unde nu sunt de cât puține fabrici cari posed aparate moderne și cari produc alcool bine rectificat. Monopolul francez, în stare de proiect încă, avea mai mult de scop o chestiune de salubritate, și acesta din cauza opiniunii greșite care până mai acum trei ani predomina în cercurile guvernamentale din Franța, anume, că nu cantitatea ci numai calitatea băuturilor spirtoase producea alcoolismul, și că, pe lângă băuturile nehygienice (destilate), erau băuturi igienice (ne destilate, vinul și berca) care trebuiesc protejate. (Această clasificățiune este basată pe concentrațiunea alcoolică, fără a se putea da certificatul de băutură igienică unei alte beuturi de cât apei). Economiștii ar trebui încă să ne arăte dacă este posibil ca statul, la noi, să cumpere tot alcoolul produs, sau dacă rolul său ar trebui să se mărginească în a determina cantitatea pe care fabricanții pot se o pune în circulațiune.

Monopolul rectificațiunei alcoolului nu este o măsură necesară din punctul de vedere sanitar, căci se poate împedea și fără acest monopol, fabricațiunea alcoolului

brut, nerectificat. Administraţiunea nu va putea impede pe debitant de a adăugi o esenţă oare-care la acest alcool rectificat pus în butelci care poartă stampila statului. şi mai mult, anumite beuturi destilate ale mării şi ale miciei industrii rachiu de perje, cognac...nu pot fi rectificate fără a pierde aroma lor, buquetul lor, şi a fi transformate în simplu alcool.

Cât priveşte monopolul rus cu vânzarea alcoolului în butelci pecetluite, preconisat de M. Alglave, oprirea făcută debitanţilor de a vinde cu paharul cel mic, oprirea de a consuma aceste alcooluri la neguţitorul de vinuri şi obligaţiunea de a lua o butelie întreagă, totul este foarte periculos, căci abuzul beuturilor nu va fi de loc atins. Nu va fi decât o schimbare în locul unde acest abus se va face: El se transportă de la neguţitoriul de vin în casele particulare, se generalizază viciul şi se măreşte în loc de a diminua, consumaţiunea şi numărul consumatorilor.

Cea ce mai recomandăm, este monopolul debitelor, atât ca măsură sanitară cât şi ca măsură fiscală. Cu modul acesta ajungem a reduce numărul lor şi administraţiunea publică se face cu desăvârşire stăpână asupra debitantului, fiind că 'l poate alege printre persoanele care posed garanţiile cerute de moralitate. Putem fără multe formalităţi expulsa pe debitantul care nu se supune ordonanţelor şi regulamentelor care privesc poliţia debitanţilor; putem forsa debitantul de a pune la dispoziţiunea clienţilor sei, afară de beuturile îmbătătoare apă de sez, limonade gazoase, ceai, cafe etc. Comunele rurale sunt serace şi aceasta, fiind-că accizele comunale nu rentează mulţumită contrabandei şi altor fraude. Consecinţa este că multe comune nu posed mijloace de a asana satele şi nici chiar de a sapa puţuri sistematice. Sunt miî de sate lipsite de apă indispensabilă

locuitorilor și vitelor; le lipsește banii necesari pentru cumpararea prundului pentru transportul lui pe drumuri, în strădele satului pentru construcțiunea scoalei și a primăriei. pentru plata unei moașe. Trebuie găsit mijloace pentru a spori venitul comunelor, și monopolul debitelor ar putea servi în acest scop fără ca contribuabilii să se resimtă de greutatea acestui impozit.

S'au făcut, în mai multe țări, legi speciale pentru a combate alcoolismul. Sunt pedepsiți foarte sever acei cari fac exces în stare de beție, precum și debitanții cari servă de beut indivizilor cari ș'au pierdut rațiunea. Se interzic temporal persoanele care se imbată, le privează de drepturile lor politice, le închid în asiluri de alcoolici. Efectele acestor legi sunt, cam peste tot locul, minim. Nu trebuie privit alcoolismul numai în manifestațiunile sgomotoase a le intoxicațiunei alcoolice, căci abuzul beuturilor în afară de debite produce, și el deasemenea, maladii physice și psyhice care ruinează încetul cu încetul organismul, fără ca, nici bolnavul nici familia sa, să poată să'și dea seamă, intocșițiunea alcoolică nefiind numai decât legată cu beția manifestă singură. Cu toate acestea noi credem că unele din aceste dispozițiuni ar putea avea la noi ore-care efecte bune.

Printre țerile vecine, Bucovina posedă o lege specială contra beției. (Legea din 1877, având efect în Galiția, Sidomerca, Cracovia și Bucovina). E puțin timp, de când s'au propus în parlamentul austriac. întinderea acestei legi asupra Austriei întregi.

Prin această lege, se limitează numărul debitelor de beuturi alcoolice, la I debit de 500 suffete cel mult, se ordonă închiderea de Sâmbătă la 5 oare seara, până a doua-zi Duminică aceeași oară și zilele de serbătoare înainte de a-

mează; se pedepsește cu trei zile până la o lună închisoare toți indivizii găsiți în stare de beție manifestă pe stradă, sau la negustorul de vin, precum și debitanții care au servit de lăent la aceste persoane; nici o plângere judiciară nu poate fi introdusă pentru neplata datoriilor debitanților; în fine, se oprește intrarea în aceste debite persoanelor condamnate mai mult de trei ori într'un an, pentru beție.

Cât despre creațiunea societăților de temperanță nu ne putem gândi la noi, căci prin sate nu există persoane capabile de a se pune în fruntea acestor asociațiuni, instituții fiind încă inpopulare, și preoții în mare parte, indiferenți, lipsiți de instrucțiune, incapabili de a îndeplini această misiune civilisatrice pe care o urmăresc cu atâta succes preoții unei țeri vecine, ai Bucovinei, cari sunt în fruntea propagandei contra alcoolismului. Există în regatul României, la Sulina, un fel de societate de temperanță compusă din câți-va englezi cari sunt stabiliți acolo, și fondată sub auspiciile și cu concursul societăților de temperanță din Britania mare. Ei au înființat în acelaș timp un club pentru marinarii Englezi ai corăbiilor care se opresc la Sulina, în care alcoolul este absolut interzis. Unul din cei mai distinși medici de județe, D-lă Dr. I. Stăfănescu, pledează în favoarea formațiunei unei lige antialcoolice române și a înființării de stabilimente speciale pentru alcoolici. Formațiunea unei lige anti-alcoolice, nu de temperanță, ci de abstenență nu va reuși la noi, decât după o propagandă continuă a barbaților cari s'ar pune în fruntea acestei lige. Ea din nefericire nu ar recruta de cât un foarte mic număr de aderenți în comunile rurale. Asilurile speciale pentru bețivi nu au dat, până astăzi, de cît rezultate mediocre, vindecarea fiind rară și recidivele foarte frecvente; singurul beneficiu

care rezultă, este de a debarasa asilurile de alienați de câteva elemente turbulente. S'au publicat, în multe țări, broșuri populare, prin cari se arată pericolele bēturilor alcoolice.

În Franța academia de medicină a publicat, pe foi volante, oare-care consilii scurte și precisse asupra alcoolismului. În Germania, societăți private de temperanță, și pe ici pe colo, municipalitățile, distribuie imprimate cu descripțiunea relilor pe cari le causează alcoolul.

Chiar le au și atîșat în unele debite. Dacă la noi ar fi respândite calendarele populare, ca cele ce le citesc țeranii Bucovinei, Transilvaniei și ai Banatului s'ar pute introduce în ele câte-va consilii în contra alcoolismului, asupra pericolelor sale și a modului de a le preveni.

Dar acest mijloc de vulgarizare din netericire ne lipsește. Principalul conducător al luptei contra alcoolismului, este institutorul, institutrice.—Școala trebuie să propage principii de înfrânare, de economie, de munca rațională, de moralitate.—În școală trebuie învățat respectul de sine însuși conservarea purității sufletului și a corpului și chipul de a apara sufletul și corpul de murdăriile alcoolului. Educațiunea pe care o dăm în școală trebuie completată și afară din ea, prin exemple de cumpatare date de institutori și preoți și prin lupta contra abuzului alcoolului în armată.

Dr. Apostolidi

Inlocuirea tăbliței (plăcei) prin hârtie.

Ne-am deprins așa de bine cu tăblița (placa) în

scola primară, încât ni s'ar părea aproape imposibil, ca s'o înlocuim prin alt-ceva.

Cu toate acestea, mă voi încerca să arăt că între-băinţarea tăbliţei are mai multe desavantaje de cât avantaje. Avantajele, care pledeză în favoarea tăbliţei sunt două: *unul de natura pedagogică, ér altul de natură economică.*

Motivul pedagogic e, că dăm în mâna copilului *ceva*, pe care el pöte uşor să scrie; prin urmare plecăm „*de la uşor la greu*“ şi motivul de natură economică consistă în aceea, că copilul scriind totă tăbliţa, pöte s'o ştergă şi să scrie din nou; pe când pe hârtie, dacă a scris *ceva*, nu mai pöte şterge, deci face o *economie öre-care.*

la să privim mai bine aceste avantaje;—să vedem dacă nu cum-va din ele decurg desavantaje.

1) *Am đis că plecăm de la uşor la greu*; în adevăr copilul scrie mai uşor pe tăbliţă; dar öre tocmai acöstă uşurinţă nu-i un neajuns destul de mare pentru copil?... el vedend căt de uşor pöte să imiteze aceea ce-î arată învăţătorul se obicinunse c'un fel de indeferenţă; el scie că pöte să ştergă aceea ce a scris, de aceea nu dă destulă atenţiune; nu observă bine cele arătate;—deci în loc de avantaj, avem *marele desavantaj al ncobservărei.* Şi dacă ar fi numai acest desavantaj, tot ar fi prea de-ajuns, căci nimic nu-i mai periculos de cât a deprinde pe copil de la început, a lua lucrurile în uşor. Dacă de mic copilul se deprinde cu uşor, apoi crede că aşa merge totă viaţa şi, când mai târziu, dă de greu, el face un pas înapoi, în loc să se pună serios pe lucru.

2) *Al doilea avantaj, am dis că întrebuiţând tăbliţa, facem o economie ore-cora.*

Să vedem dacă nu şi acest avantaj este în general un desavantaj. Copilul se deprinde cu tăbliţa şi scrie pe dînsa de la Septembrie şi până la sfîrşitul lui Ianuarie, când trecem la hîrtie. Tote poveţele la scris, în veţătorul le-a dat la scrierea pe tăbliţă;— când încep cu hîrtia, trebuesc date alte poveţe, căci nu-î tot una a scrie pe hîrtie şi pe tăbliţă. Copilul începînd a scrie pe hîrtie, el apasă condeiul forte tare (ca plumbul pe tăbliţă) aşa că de multe ori hîrtia se rupe, se rupe şi peniţa. Călimara, vîrsându-se murdăresce şi caetul şi cărţile; — părinţii sunt nevoiţi să cumpere alte peniţi, alte caete şi alte cărţi câte o dată.

Prin urmare, ideia de a scrie întai pe tăbliţă şi apoi pe hîrtie nu e fericită, căci copilul face tot atîta pagubă, ca şi când ar fi început întai cu hîrtia,—*Deci numai economie nu se face.*

Din experienţă se scie, că copiii care încep a scrie pe hîrtie, scriu mai frumos şi mai bine de cât acei, cari încep cu tăbliţa.

Dacă am începe cu hîrtia, o lună pôte am duce-o mai greū, dar încetul cu încetul lucrul se va schimba şi pot spune cu siguranţă, că la sfîrşitul anului vom avea un dublu rezultat: *copiii vor fi mai atenţi şi vor scrie mai frumos.*

Din celo arătate mai sus, reese clar că tăbliţa pîresintă mai multe desavantaje; de cât avantaje —n'avem de cât să facem experienţă, inlocuind'o prin hîrtie, şi nu noi vom fi cei dintai.

Slănic, 1899

I. S. Matasariu

Proverburî, locuţiuni proverbiale şi fel de fel de idiotisme,
cu explicaţiuni necesare.

(Urmare)

LXXXVI. CAL

167. *Ş'a deslegat calul de la gard*, adică de acum adă pe faţă şi la larg, toate celê; îşi dosleşă gura; se lămuresce trêba.

168. *Caută cai morţi să li zee potcovele*, se dice de cel care umblă căutând cele ce nu i se cuvin şi nuse pôte, ca cum ar da peste morţi.

169. *Părinte! părinte, iar te-ai făcut cal?* se dice cam în glumă, voind a arêta pe cel care voesce a'îi scapa din mân', cum a scăpat hoşul furând calul şi punendu-se pe el, în locul lui (de la povestea călugărului blestemat).

170. *Calu dracilor*, se dice celui, care e cât un cal mare, hapsin şi reş.

171. *E cal de poştă*, se dice de cel care e fôrte umblător şi trimes în toate părţile mai numai el.

172. *Calu de bătae*, adică omul asupra căruia se îndreptă mai cu sêma toate nodreptăşile din partea mai multora.

173. *Trebue strunit calul*, se dice de cel pe care trebue a'l şinea mai din scurt; sau *strunesce bine calul*.

174. *Ş'a jucat bine caii cu el*, adică bine ş'a bătut joc de el.

175. *A trecut delu, a mâncat calu*, adică a trecut de mult ceea de care e vorba.

176. *Ș'alergă caii*, adică degăba umblă.

177. *Calul cu sagna vede musca 'n ceriă*, adică cel cu vina de pe departe încă începe a simți, ca pentru sine vorba ce chiar pe el privesce, căutând a o înlătura și fugi.

178. *Calul cu slujă nu se 'ngrașă*, se dice de cel care sufero ne-căutându'și de-dreptul, prin sine de treburi.

199. *Calul de dar nu se caută in gură*, adică de lucrul venit ca din întâmplare sau dăruit nu trebuie să se mai bănuască.

180. *Ochiul stăpânului 'ngrașă calul*, adică cine 'și caută singur și de-dreptul, prin sine, de treburi, va ajunge, unde doresce prosperând.

181. *În cât un cal*, așa e de voinic și sdraven.

LXXXVII. **Calamandros.**

182. *Ce calamandros aice*, adică ce neregulă mare.

LXXXVIII. **Calcavură.**

183. *I-a dat o calcavură*, adică o bună bătae.

LXXXIX. **Cale.**

184. *L-a pus la cale și pe acesta*, adică l'a gătit, l-a lăcut de prăpădit, l-a omorît.

185. *Am pus eu trebile la cale bine*, nu-î nevie, adică am regulat eu, cum se cuvine, ca să ieasă bine.

186. *M'am pus la cale bine*, adică am mâncat bine.

187. *Am pus-o la cale, țe he, he!*. adică de când am mântuit-ol.

188. *M'am pus la cale cu el*, adică m'am învoit.

189. *M'am dus de cale-primare*, adică de visita întâi de după nuntă.

190. *Me duc pân la calea 'ntorsă*, duci, când ai să te întorci nu așa târziu; când nu vrei numai de căt să spui, unde te duci.

191. *Buna-calea*, salut la întâlnirea în drum.

192. *Buna-calea multămim d-tale*, și mai mult adică ce ai cu mine?, să fim în pace!

193. *Sînt cu el de bună calea*, adică nu's în prioritate așa mare.

194. *Calea bună*, salut celui care pleacă.

195. *Dacă ș-a fi făcut ceva, atunci calea-valea*, adică atunci aș mai înțelege să'mi facă de acestea (încercături). dar așa!..

XC. Calendar.

196. *Imi face capul calendar*, adică me neucesc de cap.

XCI. Calic.

197. *Par'că i se bat calicii în gară*, adică vorbesc de nu'l mai înțelege nimene.

XCII Calioire.

198. *Ce tot te calicesci atîta?* Adică ce-i par'că ești un calic.

(Va urma)

George A. Cosmovici
Trg.-Nemțu

Societatea Corpului Didactic Primar
din Jud. Neamțu
„P R O P Ă Ș I R E A“

Situația casei la finele lunii Iulie 1899.

4298 lei 85 bani. Incașați până la 31 Iulie a. c. din cari:
4104 lei — In recipise a casei de depuneri
155 „ 80 bani, Numerar in cassă.
39 „ 05 „ Cheltuiți.

4298 „ 85

p. Casier societății, M. T. PANTAZI

REVISTA

Societății Corpului Didactic din Jud. Nâmțu

Sumarul Anului al III-lea

	Pagina
<i>Redacția</i> : Cătră cetitorii.	1
<i>Comitetul</i> : Pentru școlarii saraci	161
" O dulce datorie de recunoștință	209
" Statutele Societății „Propășirea“ pentru <u>Cantinele școlare din Jud.</u> Nâmțu,	281
" Darea de samă a societății „Pro- pășirea“ din Jud. Nâmțu.	340
<i>D-l Gh. Ghibănescu</i> : Calitățile didactice ale învățătorilor	3, 33, 65
" " " Ținerea clasului,	169, 177, 253, 261
<i>D-na Zulnia C. Isăcescu</i> : <u>Înangurarea școlii</u> de băcți No. 3 din Piatra-N.	11
" " " " Hypnotismul din punct de vedere terapeutic,	47
" " " " Sentimentul național	73
" " " " Cantinele școlare și scoalele maternelle,	228
" " " " Necazul cărței, (piesă în roluri)	303, 309
<i>D-l Dr. D. Apostolide</i> : <u>Alcoolismul în România</u>	14, 40, 185
" " " " Măsurile necesare pentru a preveni alcoolismul	185, 328

	Pagina
<i>De Zorea</i> : Visita mortului	19
„ La mormint,	249
<i>D-l Gh. Nicolau</i> : O schiță din plan — din	
aritmetică —	23
„ „ „ <u>Discursul de la inaugurare</u>	
<u>școlii de băceți din Piatra-N.</u>	113
„ „ „ <u>Din memoriu asupra</u>	
<u>conferințelor generale</u>	313
„ „ „ <u>Cuvîntarea ținută la împăr-</u>	
<u>tirea premiilor.</u>	319
<i>D-ra E. M.</i> : Lecție de știință naturale (cl. III)	24
<i>D-na Cristina Belian</i> : Desvoltarea gustului	
de cetit la copii.	27
<i>D-l I. N. Ciocan</i> : Ceva despre cultura al-	
binelor, de preotul Pet-	
culescu,	30, 56
<i>D-l Titus D. Mărdărescu</i> : <u>Un tablou mișcarea</u>	
<u>pop. școlilor Jud. NempŃu</u>	
<u>1886—1898.</u>	32
<i>D-na Smaranda G. Cosmovici</i> : Capacitatea in-	
telectuală a femeii	49, 92
„ „ „ „ Cest. femeniua în secol. XV	142, 191
<i>D-ra. Olinpia Teodoru</i> : In ce măsură pŃte	
desvolta școla inteligența	
copilului,	52
„ „ „ Lucrul manual și iuvē-	
țămintul intuitiv,	138

